12/11/2019

Ιερά μνήμη των Πολιούχων και Ελευθερωτών της νήσου Χίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών

Ακολουθεί η επίσημη ενημέρωση εκ μέρους της Ιεράς Μητροπόλεως Χίου επί τη Ιερά μνήμη των Πολιούχων και Ελευθερωτών της νήσου Χίου, Αγίων Μεγαλομαρτύρων Μηνά, Βίκτωρος και Βικεντίου:

Τήν 10ην καί 11ην Νοεμβρίου 2019 ἐτελέσθη, μέ ἐκκλησιαστική λαμπρότητα, κατάνυξη καί ἱεροπρέπεια, ἀλλά καί ἐθνική ὑπερηφάνεια καί συγκίνηση, ἡ Ἱερά Μνήμη τῶν Πολιούχων καί Ἐλευθερωτῶν τοῦ νησιοῦ μας Ἁγίων Μεγαλομαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος καί Βικεντίου, ἡ ὁποία συμπίπτει μέ τήν ἀπελευθέρωση τῆς Χίου τήν 11ην Νοεμβρίου 1912.

Τήν Κυριακή 10ην Νοεμβρίου ἐ.ἔ. ἐτελέσθη Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία στήν ἱστορική Ἱερά Μονή Ἁγίου Μηνᾶ Νεοχωρίου Χίου, ἱερουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ. Μάρκου. Τόν Θεῖο Λόγο ἐκήρυξε ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου, Ἱεροκήρυξ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ.

Ἐφέτος, ἡ Ἱερά Μνήμη τῶν Ἁγίων Βικτώρων μεγαλύνθηκε μέ τή μεταφορά, γιά προσκύνηση καί ἁγιασμό τῶν πιστῶν, τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τῆς Παναγίας τῆς Εὐαγγελιστρίας ἀπό τόν Ἱ. Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Φρουρίου πόλεως Χίου, ἡ ὁποία διασώθηκε καί μεταφέρθηκε ἀπό τήν Κρήνη (Μ. Ἀσίας) κατά τήν Μικρασιατική καταστροφή τοῦ 1922.

Ἡ Ἱερά Εἰκών μεταφέρθηκε τό πρωΐ τῆς 10ης Νοεμβρίου, στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό σύμφωνα μέ ἀπόφαση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ. Μάρκου ὅπως στόν ἑορτασμό τῆς ἱερᾶς Μνήμης τῶν Πολιούχων συμμετέχει καί ἱστορική εἰκόνα τῆς Παναγίας, μεταφερόμενη στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό ἀπό τόν Ἱερό Ναό ἤ τήν Ἱερά Μονή ὅπου φυλάσσεται. Ἡ ὑποδοχή τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος ἔγινε μέ ἐκκλησιαστική λαμπρότητα καί ἱεροπρέπεια προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ. Μάρκου πλαισιωμένου ὑπό Ἱερέων καί τοῦ Ἀρχιδιακόνου, ἐκπροσώπων Πολιτιστικῶν Συλλόγων, τῶν Ἀρχῶν καί πλήθους πιστῶν.

Ἀκολούθησε Δέησις στό τέλος τῆς ὁποίας ὁ Σεβασμιώτατος Χίου μεταξύ ἄλλων εἶπε: «Ἐπραγματοποιήσατε σήμερα μιά Ἱερά Λιτανεία ἀπό τόν Ἱ. Ναό Ἁγίου Γεωργίου Φρουρίου ἀφοῦ, ἐτελέσατε καί Δέηση μπροστά στή σκοτεινή φυλακή τοῦ Ἐθνομάρτυρος Μητροπολίτου Χίου Πλάτωνος (Φραγκιάδη). Ἡ Ἱερά ὅμως Λιτανεία τῆς εἰκόνος συνεχίζεται. Ἔχει τήν ἀπαρχή της στή δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου ὡς εἰκόνος τοῦ Θεοῦ καί φθάνει στίς ἡμέρες μας, γιά νά συνεχισθεῖ μέχρι τῆς συντελείας τοῦ κόσμου.

Μέ συγκίνηση ὅμως ἀναλογιζόμαστε ὅτι ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Εἰκόνος ὑψώνονταν τά χέρια τῶν πατέρων σας καί τῶν πατέρων τῶν πατέρων σας, ὅπως καί τοῦ ἀειμνήστου Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀρχιμανδρίτου Γεωργίου Λιαδῆ γιά νά ἀντλήσουν ἐλπίδα καί δύναμη καί νά ζητήσουν τή μεσιτεία καί σκέπη της στό Ἀρχιπέλαγος καί τά νησιά μας. Εὐχόμεθα νά ὁλοκληρωθεῖ κάποτε μέ τήν εὐδοκία τοῦ Θεοῦ ἡ Λιτανεία αὐτή τῆς εἰκόνος μέ τήν ἐπιστροφή καί τοποθέτησή της ἀπό ἐκεῖ πού προῆλθε».

Ἐπίσης στόν Ἱ. Μητροπολιτικό Ναό Χίου μεταφέρθηκε ἀπό τόν Μητροπολιτικό οἶκο Σημαία, ἡ ὁποία ἐπήρθη στό θωρηκτό «ΑΒΕΡΩΦ», τό θρυλικό πλοῖο τῶν νικηφόρων Βαλκανικῶν Πολέμων 1912 – 1913, δωρηθεῖσα τό 2012 ἀπό τόν τότε Ἀρχηγό ΓΕΝ Ναύαρχον Κοσμᾶ Χρηστίδη στόν Σεβ. Μητροπολίτη Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ. Μᾶρκο καί κοσμεῖ τό Γραφεῖό του.

Ἀκολούθησε στό λιμενοβραχίονα τῆς πόλεως Χίου ἡ ἔπαρση τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς Σημαίας (150 τ.μ.) προσφορά τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου παρουσία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χίου κ. Μάρκου, τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀγροτικῆς Ἀνάπτυξης Μαυρουδῆ Βορίδη, τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐργασίας κ. Παναγιώτη Μηταράκη, τοῦ Ἀντιπεριφερειάρχη Παντελῆ Μπουγδάνου, τοῦ Δημάρχου Χίου κ. Σταματίου Κάρμαντζη, τοῦ Διοικητοῦ τῆς 96 ΑΔΤΕ Ταξιάρχου κ. Σταύρου Παπασταθοπούλου, πλήθους Ἀρχῶν καί πολιτῶν, ὡς καί Σπουδαστῶν τῆς Α.Ε.Ν. Μηχανικῶν Χίου ἐνῶ τιμές ἀπέδωσε τό στρατιωτικό ἄγημα τῆς 96 ΑΔΤΕ.

Ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας στό σύντομο μήνυμά του ἐπέλεξε τούς στίχους τοῦ ποιητῆ Σπύρου Παναγιωτοπούλου « Κρατάει ἡ Ἑλλάδα κλάδο ἐλιᾶς…μά ξέρει…νά σκορπᾶ κεραυνούς μέ τ’ ἄλλο χέρι».

Κατά τόν Ἀρχιερατικό Μέγα Ἑσπερινό ἐχοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου κ. Μᾶρκος, πλαισιούμενος ὑπό τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἐπιφανίου Οἰκονόμου, Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ συνοδεύοντος τόν Σεβ. Μητροπολίτην Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιον, τοῦ συνόλου σχεδόν τῶν Ἱερέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καί Διακόνων καί μέ τήν συμμετοχή πλήθους πιστῶν, κυρίως νέων, μαθητῶν τῶν Σχολείων, τῶν σπουδαστῶν τῶν Α.Ε.Ν. Οἰνουσσῶν καί Χίου, τῶν πολιτιστικῶν Σωματείων, οἱ ὁποῖοι, ἀπό πολύ νωρίς, εἶχαν κατακλύσει τόν Ἱ. Μητροπολιτικό Ναό. Στίς Ἱερές Ἀκολουθίες ἔψαλε ἡ Χορῳδία τοῦ Συλλόγου Ἱεροψαλτῶν Χίου “Ρωμανός ὁ Μελῳδός” σέ δύο Χορούς ὑπό τήν Διεύθυνση τοῦ Ἄρχοντος Μαΐστορος τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καί Χοράρχη τοῦ Συλλόγου κ. Δημητρίου Ἐλ. Ζαννίκου, ὡς καί τῶν Ἱεροψαλτῶν τοῦ Ἱ. Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ κ. Δημητρίου Δημητρακοπούλου καί κ. Ἀντωνίου Κυδώνη.

Μετά τήν Ἀκολουθία τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολούθησε προεξαρχόντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνατίου καί Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ. Μάρκου πάνδημη καί μεγαλειώδης Ἱερά Λιτανεία τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων

τῆς Παναγίας τῆς Εὐαγγελιστρίας καί τῶν Ἁγίων Βικτώρων φερόμενων γιά πρώτη φορά, σέ στρατιωτικά ὀχήματα σέ δρόμους τῆς πόλεως, στόν κεντρικό λιμένα, τήν πλατεῖα καί τήν ἀγορά τῆς πόλεως, μέ τή συμμετοχή τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τῶν Ἀρχῶν τῆς Χίου, τῶν Ψαρῶν καί τῶν Οἰνουσσῶν, τοῦ Στρατοῦ, τῶν Συλλόγων καί Σωματείων, τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ε.Ε.Σ.,τῶν δύο Α.Ε.Ν., τῶν Σχολείων ὅλων τῶν τύπων καί τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Χίου.

Στήν πλατεῖα τῆς πόλεως, πλησίον τοῦ Ἀνδριάντος τοῦ Ἐθνομάρτυρος Πλάτωνος (Φραγκιάδου), ἐπί διαμορφωθείσης ἐξέδρας, ἐτελέσθη Δέησις μετά τήν ὁποία ὡμίλησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατο Χίου γιά τήν πρόσκλησή του νά συμμετέχει στίς λατρευτικές συνάξεις γιά τόν ἑορτασμό τῆς μνήμης τῶν Πολιούχων Ἁγίων τῆς Χίου, Μηνᾶ, Βίκτωρος καί Βικεντίου, ὡς καί τῶν ἐλευθερίων τῆς Νήσου ἀπό τόν τουρκικό ζυγό τό 1912, ἐξέφρασε τήν χαρά καί τή τιμή νά εὑρίσκεται στό νησί, πού διακρίνεται γιά τό φυσικό του κάλλος, μέ τό ὁποῖο τό ἐπροίκισε ὁ Θεός, τόν Πολιτισμό του, τούς Ἁγίους του καί τή πρυτανεύουσα στόν κόσμο Ναυτιλία του, ἐξῆρε τήν ἱστορία τῆς Χίου ὡς τόπου μαρτύρων τῆς πίστεως, ἀγωνιστῶν τοῦ ἔθνους, ἀλλά καί εὐεργετῶν, ὡς καί τά κατορθώματά τους στή παγκόσμια ναυτιλία. Ἐτόνισε τή μεγάλη προσφορά τῶν Χίων στή σύγχρονη ἐποχή καί συνεχάρη τό Χιώτικο λαό γιατί, παρά τίς ποικίλες δοκιμασίες, ἀντιμετωπίζει ἡρωϊκά σύγχρονα προβλήματα, ὅπως τό προσφυγικό καί τό μεταναστευτικό, δίνοντας παγκόσμιο παράδειγμα μέ τήν ψυχραιμία καί τήν ἑνότητά του. Ἀναφερόμενος δέ στήν Ὀρθόδοξο Πίστη εἶπε ὅτι αὐτή εἶναι ὁ συνεκτικός κρίκος τοῦς Ἔθνους καί ὅτι αὐτή τό ἐκράτησε ἑνωμένο κάτω ἀπό τά δύσκολα χρόνια τῆς σκλαβιᾶς. Ἐδήλωσε δέ ὅτι μέ κάθε τρόπο θά εἶναι συμπαραστάτης σ’ αὐτή τή δοκιμασία, ἡ ὁποία μόνο μέ ἑνότητα, ἀποφασιστικότητα καί ἡρωϊσμό μπορεῖ νά ἀντιμετωπισθεῖ.

Τήν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς Ἑορτῆς, 11ην Νοεμβρίου, ἐχοροστάτησεν εἰς τόν Ὄρθρον ὁ Σεβ. Μητρροπολίτης Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος, καί ἀκολούθησε ἡ δισαρχιερατική Θεία Λειτουργία συλλειτουργούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνατίου καί Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ. Μάρκου.

Τόν Θεῖο Λόγο ἐκήρυξε ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου, Ἱεροκήρυξ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ, ὁ ὁποῖος ἀναφερόμενος στήν Εὐαγγελική περικοπή τῆς ἑορτῆς καί συγκεκριμένα στό στίχο «Εἰ ἐμέ ἐδίωξαν καί ὑμᾶς διώξουσιν (Ἰωάν. 5, 16)» ἐτόνισε ὅτι καί σήμερα εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ἐπίδειξη ἡρωϊκῆς στάσεως ἀπό μέρους τῶν πιστῶν, οἱ ὁποῖοι καί σήμερα ἔχουν νά ἀντιμετωπίσουν τόσο τό μῖσος γιά τή πίστη τους ἀπέναντι στό κοσμικό φρόνημα, ὅσο καί τή δίωξη ἀπό μέρους τῶν ἀνθρώπων σάν ἐπακόλουθο τοῦ μίσους, καί τέλος τό μαρτύριο, τήν προσφορά αὐτῆς τῆς ζωῆς τους, πρᾶγμα πού συμβαίνει σέ χῶρες ἐκτός τῆς Πατρίδος μας. Καί κατέληξε μέ τή προτροπή νά εἴμαστε μιμητές τῶν σήμερον ἑορταζομένων Ἁγίων μιμούμενοι τήν ἀλύγιστη πίστη, τό ἡρωϊκό φρόνημα καί τήν ἀποδοχή ἀκόμη καί τοῦ μαρτυρίου σάν ἐπισφράγισμα αὐτῆς τῆς πίστεως.

Στό τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χίου κ. Μᾶρκος ἀπένειμε στόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιον, τό παράσημον τοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἁγ. Ἰσιδώρου τονίζοντας τήν μεγάλη συμβολή του τόσο στά μεγάλα ζητήματα πού ἀντιμετωπίζει ἡ Ἐκκλησία καί ἡ Πατρίδα μας ὅσο καί τήν

καθοριστική συμβολή του στήν διοργάνωση ἀπό τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων γιά τόν ἑορτασμό τῶν 200 χρόνων ἀπό τήν Ἑλληνική Ἐπανάσταση τοῦ 1821.

Ἀνταπαντώντας ὁ Σεβ. Μητρροπολίτης Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος εὐχαρίστησε τόν Σεβ. Μητροπλίτη Χίου κ. Μᾶρκο γιά τήν τιμητική αὐτή διάκριση τονίζοντας ὅτι θά εἶναι πάντοτε εὐλαβικός προσκυνητής τῆς Ἀγιοτόκου καί Ἠρῳοτόκου Χίου μέ σεβασμό στή προσφορά καί τίς θυσίες τῶν Χίων γιά τήν Ἑλλάδα μας. Τόνισε, ἐπίσης, ὅτι μέ τούς ἐπικείμενους ἑορτασμούς μᾶς δίνεται ἡ μοναδική εὐκαιρία νά ἀναβαπτισθοῦμε στό πνεῦμα τῶν πατέρων μας πού ἔδωσαν τή ζωή τους γιά τοῦ Χριστοῦ τή πίστη τήν ἁγία καί τῆς πατρίδος τήν ἐλευθερία. Εἶναι μιά εὐκαιρία αὐτοκριτικῆς γιά τίς ἀδυναμίες μας (διχασμός), ἀλλά καί ὁραματισμοῦ γιά τήν Ἑλλάδα τοῦ μέλλοντος.

Μετά τήν ἀπονομή ἐτελέσθη, μέ ἔντονα συναισθήματα ἐθνικῆς συγκινήσεως, ἡ Ἐπίσημη Δοξολογία ἐπί τῇ ἀπελευθερώσει τῆς πόλεως ἀπό τούς Τούρκους. Τόν Πανηγυρικό τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου κ. Μᾶρκος, ὁ ὁποῖος ἔχει ὡς κάτωθι:

Χίος, «ἑόρταζε τάς ἑορτάς σου, ἀπόδος τάς εὐχάς σου,διότι οὐ μή προσθήσωσιν ἔτι τοῦ διελθεῖν διά σοῦ εἰς παλαίωσιν (Ναούμ 2,1)».

Μέ τήν μυσταγωγικήν συμμετοχήν τοῦ συλλειτουργοῦ ἁγίου Ἀρχιερέως, ὁ ὁποῖος ἦλθε ἀπό τήν γῆ τῆς Ἰωλκοῦ, τήν εὐλαβῆ παρουσία τῶν ἐντίμων ἀρχόντων, τήν ἔνδοξη στάση τῶν παναγιοσκεπάστων στρατιωτικῶν καί τήν προσευχητική δέηση τοῦ χριστοφόρου χιακοῦ λαοῦ, τῆς φερελπίδος νεότητος καί τῶν εὐπλόων ναυτικῶν μας, ἐνθυμούμεθα, τιμᾶμε,ἑορτάζουμε καί πανηγυρίζουμε σήμερα, κάτω ἀπό τόν πολύφωτο οὐρανό τοῦ θόλου τοῦ πανσέπτου Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ μας Ναοῦ, τήν ἡμέρα τῆς μνήμης τῶν Ἁγίων Βικτώρων, τῶν πολυνίκων τῆς πίστεως,καί τήν 107ην ἐπέτειο τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς μυροβόλου Χίου ἀπό δουλεία πέντε αἰώνων τῶν Λατίνων Γενουατῶν καί τῶν Ὀθωμανῶν Τούρκων.

Ἑορτάζουμε τήν θεοδώρητη τό 1912 στήν Χίο ἐλευθερία, «ὅπως ἄν γνῷ γενέα ἑτέρα, υἱοί οἱ τεχθησόμενοι,καί ἀναστήσονται καί ἀπαγγελοῦσιν αὐτά τοῖς υἱοῖς αὐτῶν (Ψαλμ.77,6)».

Ὅμως, ἡ ἐλευθερία τῆς Χίου δέν ἐνεφανίσθη γιά πρώτη φορά τό 1912. Ἡ ἐλευθερία τῆς Χίου ἔχει ξεκινήσει ἀπό πολύ μακρυά.

Τήν ἔχει ἐπικά τραγουδήσει ἡ ὁμηρική λύρα στίς χιώτικες ἀμμουδιές τοῦ Ὁμήρου. Τήν ἔχει ἡρωικά ἐνισχύσει ὁ Δριμάκος.

Τήν ἔχουν εὐεργετικά πλουτήσει ὁ Φησῖνος καί ὁ Μέγων.

Τήν ἔχουν ἀθλητικά στεφανώσει ὁ Ξενοπείθης, ὁ Ἀγέλης, ὁ Δημήτριος, ὁ Εὔδημος Ἀπελλῶ καί ὁ Μᾶρκος Αὐρήλιος Ἠρᾶς.

Τήν ἔχουν καλλιτεχνικά σμιλέψει ὁ Βούπαλος, ὁ Ἄνθερμος,ὁ Σώστρατος καί ὁ Μικκιάδης.

Τήν ἔχουν ρητορικά ἐξαγγείλει ὁ Ἀναξιμένης ,ὁ Θεόκριτος καί ὁ Θεόπομπος. Τήν ἔχουν ἁγιοπνευματικά χαριτώσει ὁ Ἅγιος Ἰσίδωρος καί ἡ πεντηκοντάς τῶν Χίων Ἁγίων. Τήν ἔχει κατανυκτικά θυμιατίσει ὁ Κων/νος Μονομάχος στά ψηφιδωτά τῆς Νέας Μονῆς.

Τήν ἔχει ἡρωικά διασφαλίσει ὁ Κων/νος Δαλασσηνός.

Τήν ἔχουν προφητικά σπείρει οἱ Χιῶτες σύντροφοι τοῦ Ρήγα, ὁ Εὐστράτιος Ἀργέντης καί ὁ Ἀντώνιος Κορωνιός.

Τήν ἔχει φιλολογικά ὑπομνηματίσει ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῆς.

Τήν ἔχουν θυσιαστικά πορφυρώσει οἱ Χιῶτες τῆς Σφαγῆς.

Τήν ἔχει τολμηρά φλογίσει ὁ Κωσταντῆς Κανάρης.

Τήν ἔχει ἅλυτα σφιχτοδέσει στήν μαρτυρική του ἀγχόνη ὁ Ἐθνομάρτυς Μητροπολίτης Χίου Πλάτων Φραγκιάδης.

Αὐτή εἶναι ἡ ὀντολογική ὑπόσταση τῆς χιακῆς ἐλευθερίας, ἡ ὁποία τό 1912 ἁπλῶς ἔτυχε τῆς ἐπικυρώσεώς της.

Ἀλλά ἀπό ἐκείνη τήν ἡμέρα συνεχίζει τήν ἀτέρμονη πορεία της.

Τήν σημαίνει ἀπ΄ τά καμπαναριά τῶν Ἱερῶν Ναῶν καί τῶν Μοναστηριῶν μας.

Τήν κεντάει στόν πληγωμένο κορμό τῶν μαστιχοφόρων σχίνων.

Τήν ἀρωματίζει στίς εὐωδιές τῶν περιβολιῶν τοῦ Κάμπου.

Τήν πλοηγεῖ στά ταξίδια τῆς πρυτανεύουσας ἀνά τόν κόσμο χιώτικης Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.

Γι’ ὅλα αὐτά πανηγυρίζουμε τούτη τήν στιγμή. Με ὅλους αὐτούς γιορτάζουμε τούτη τήν ὥρα.Ἑνωμένοι στήν Ὀρθόδοξη Χριστιανική πίστη μας, ἑνωμένοι στήν ἔνδοξη Ἑλλάδα πατρίδα μας, ἑνωμένοι πάνω σ’αὐτά τά βράχια, πού ἀποτελοῦν τίς ἀκοίμητες βίγλες στά ἀνατολικά θαλάσσια σύνορα τῆς Ἑλλάδας καί τῆς Εὐρώπης, ἀπ’τήν ἐποχή τῶν Μηδικῶν Πολέμων,κάθε φορά πού ὁ τόπος μας συναντᾶ τήν προκλητικότητα, ἔχοντας πάντοτε ὑπ’ὄψει μας τόν λόγο τοῦ Κυριακούλη Μαυρομιχάλη, πού ἀκούσθηκε στήν Βουλή τῶν Ἑλλήνων, ὅταν ἐκηρύχθησαν οἱ νικηφόροι καί ἀπελευθερωτικοί Βαλκανικοί Πολέμοι 1912-1913: «Κόμματα, κύριοι, δέν ὑπάρχουν. Ὑπάρχει μόνον ἡ Ἐθνική σημαία, πέριξ τῆς ὁποίας ὀφείλομεν πάντες ν’ἀφιερωθῶμεν. Καθόσον δέν πρέπει ποτέ νά λησμονῶμεν ὅτι ἡ ἐλευθέρα Ἑλλάς, ἥτις ηὐτύχησε νά ἐκπροσωπῇ τήν φαεινοτέραν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος, ὀφείλει πάντοτε νά εἶναι τό ὁρμητήριον καί ὄχι τό κοιμητήριον τοῦ Ἑλληνισμοῦ».

Ἀκολούθως, Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χίου κ. Μᾶρκος ἐτέλεσε «Τρισάγιον» στό ἡρῷο τῆς πόλεως καί στή συνέχεια παρακολούθησε τή μαθητική καί στρατιωτική

παρέλαση μέ τούς λοιπούς ἐπισήμους καί πλήθους κόσμου.

Τό ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας ὁ Σεβασμιώτατος Χίου ἐπισκέφθηκε τήν Κ/Φ ΑΡΜΑΤΩΛΟΣ, πρόσφερε ὡς εὐλογία γιά τήν ἐπίσκεψή του τήν εἰκόνα τῶν Ἁγίων Βικτώρων, καί ἀπό τόν Πλοίαρχο καί τό πλήρωμα τοῦ σκάφους τοῦ ἐπιδόθηκε Πλακέτα μέ τό θυρεό τοῦ σκάφους. Στή συνέχεια ὁ Σεβασμιώτατος ὁμίλησε στό πλήρωμα τοῦ σκάφουςγιά τό ρόλο τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ στήν ἀπελευθέρωση τῆς Χίου τό 1912 καί γενικά τόν ρόλο τῆς Ναυτιλίας ἀπό ἀρχαιοτάτων χρόνων ἕως σήμερα.